

Ve de la pàg. 3

En la junta general d'aquesta setmana, el president del Copate va matisar aquest estalvi, però que igualment és molt important i implica una reducció de despesa de gestió de l'abocador de 800.000 euros respecte a l'any 2011, segons Gonell. La rebaixa ha de permetre, en la mesura que es reduïssa el cost per tona, reduir també la factura de les escombraries que paguen els ciutadans. Això sí, sempre que els ajuntaments decidisquen políticament repercutir-ho. A més a més, en un futur, l'estalvi podria ser superior al milió d'euros perquè, a partir d'ara, les dos comarques podrien fer una licitació conjunta del servei de recollida de la brossa, segons recorda Lluís Soler.

DOS-CENTS MIL EUROS D'ESTALVI ADMINISTRATIU. El que ja és un fet és l'estalvi administratiu que suposa la posada en marxa del Copate amb totes les conseqüències, és a dir, eliminar estructures, assegurances, rebuts de telèfon, interventors i dietes de diferents consorcis. Tot plegat suma uns 200.000 euros menys, segons els impulsors de la nova entitat jurídica. El personal que hi treballa serà, d'inici, el mateix en la mesura que es mantinguen els serveis que oferien per separat els diversos consorcis, però el més natural és que s'incrementi perquè la tendència ha de ser de creixement de l'activitat. Els contractes dels treballadors seran subrogats per part del Consell Comarcal del Montsià, que és l'òrgan d'adscripció del Copate. Només el Code tenia 25 treballadors tècnics i el Consorci de Residus del Montsià, una vintena. El del Baix Ebre compartia treballadors amb el Consell Comarcal i, a més a més, no havia d'atendre la gestió de l'abocador públic del Mas, i els con-

Un moment de la reunió de la junta general del Copate, que es va fer dilluns, dia 29 de desembre.

sorcis de Cardó i de la serra del Montsià no tenien treballadors: es pagaven complements o dietes si era necessari i en general es mantenien les dos figures consorcials només per poder agilitar la tramitació d'algunes subvencions, segons expliquen fonts administratives.

La junta general també va aprovar, definitivament, una àmplia cartera de serveis a oferir als municipis consorciats, que, com a tals, tenen un preu que és més reduït del preu general que el consorci estableix per als mateixos serveis si aquests són contractats per altres administracions o agents no consorciats, per exemple de fora de l'àmbit de les Terres de l'Ebre. En aquest sentit, les perspectives d'adquirir una dimensió encara més notòria són diverses. El Copate no només pot exportar l'experiència adquirida en tractament de plagues, sinó que està, per naturalesa, cridat a assumir la coordinació de les políti-

ques de lluita contra el caragol maçana o, també, s'hauria de veure com una opció de normalitat que assumís la gestió de la navegabilitat que ara té encomanada un Institut de Desenvolupament de les Terres de l'Ebre (Idece) molt curt de contingut. D'altra banda, el Copate, al marge dels consorciats, d'entre els quals el Baix Ebre i el Montsià són considerats promotors, també compta amb membres associats: l'ACA, el departament d'Agricultura, la Diputació de Tarragona, etcètera.

LIQUIDACIÓ FUNCIONAL L'objectiu sempre ha estat –i és– l'estalvi i la racionalització. En aquest sentit, la comissió de govern ha acordat que durant el primer mandat, que s'acabarà a finals del mes de juny de l'any entrant, cap representant de cap òrgan del Copate (ni de la junta general, ni de les comissions sectorials ni de la junta de govern) cobrarà cap sou ni

cap retribució per assistències, en un gest que intenta enfocar públicament la intenció que el Copate siga un ens d'estalvi, d'articulació d'economies d'escala rigoroses i eficients que en última instància beneficien els ajuntaments i la ciutadania.

També en aquesta línia, el repte és que cada àrea siga autosuficient. "No volem que es financie la lluita contra les plagues amb els ingressos dels residus", va exposar durant les negociacions Joan Martín. El que s'ha fet és establir una liquidació anual funcional, en lloc de global, en què si un àmbit és deficitari haurà de buscar els seus mecanismes d'ajustament sense esquitxar els altres.

Finalment, com havia quedat prou clar, la seu del Copate queda fixada al Consell del Montsià, a Amposta, tot i que també tindrà una oficina operativa al Baix Ebre, que, a més a més, exercirà la secretaria, la intervenció i la tresoreria del nou ens. ■

DESTACAT

Criteris de pluralitat política

■ El sistema de vot en la junta general del Copate es concentra en 27 membres (27 vots), amb una distribució per comarques i, alhora, ponderada segons criteris de pluralitat política a partir del nombre de vots de cada partit (el pes de la variable és del 50%), nombre d'alcaldis (30%) i nombre de regidors (20%). El resultat és que nou membres corresponen al Baix Ebre (quatre proposats per CiU, tres pel PSC, dos per ERC); nou membres més, al Montsià (quatre per CiU, dos pel PSC, dos per ERC i un pel PP); quatre, a la Terra Alta (dos per CiU, un pel PSC i un pel PP); i cinc, a la Ribera d'Ebre (tres per CiU, un per ERC i un pel PSC). El PP hi està sobrerepresentat perquè es va garantir dos places en les negociacions per consensuar els estatuts del consorci, de les quals es va acabar despenjant ERC. Els republicans reclamaven, entre altres coses, que tots els alcaldes de la junta general tinguessin vot, però els defensors de l'opció ponderada sostenen que això hauria donat un poder il·lògic sobre qüestions com la gestió de residus a municipis de la Terra Alta o la Ribera que no participaran en aquest servei. En les comissions de residus i de salubritat sí que figuren tots els alcaldes implicats i, a més a més, aquestes comissions són executives (no les pot contradir la junta general). També es poden crear subcomissions (de mosca negra, d'aprofitament energètic). La comissió de la Biosfera tindrà una pauta de funcionament pròpia que encara està per concretar. ■

Un part molt complicat

Ja des de molt abans de la seua arrancada oficial, el Copate acumula controvèrsies que n'han dificultat moltíssim la gestació. Concebut per fer efectiu un estalvi important en temps de crisi en el factura de la brossa al Baix Ebre i el Montsià, aquest objectiu, que s'entrevia com l'embrió d'un gran projecte territorial de polítiques ambientals, era, a la vegada, l'impediment d'aquest consens territorial. És a dir, l'estalvi proposat implicava deixar de portar residus de municipis del Baix Ebre a l'abocador de Tivissa, de gestió privada però de titularitat pública (del Consorci de Residus de la Ribera d'Ebre, Terra Alta i Priorat), quan tot just la Ribera, i especialment el seu president, el convergent Jordi Jardí, acabaven de reclamar més volum de residus procedents del Baix Ebre per facilitar la inversió privada en una planta de triatge al Molló, en l'àmbit d'activitat del dipòsit tivissenc. Això va generar la primera divisió interna al territori dins CiU. La segona també va ser dins la federació, ja que CiU del Montsià

va frenar la fusió pels residus amb el Baix Ebre per reticències sobre la incorporació del Code al nou macroconsorci o sobre la ubicació de les infraestructures que passaven a dependre del nou consorci, entre altres reserves. Superats aquests dubtes, la següent pedra a la sabata va vindre de fora, amb la polèmica Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local aprovada pel govern de Rajoy, que posava límits a l'autonomia municipal i a l'associació entre municipis per constituir nous consorcis o noves mancomunitats de serveis. D'aquesta manera, el context de crisi econòmica es convertia en la causa del Copate, però també en una amenaça per al seu naixement formal.

En paral·lel a negociacions polítiques dures de les quals es va començar a despenjar ERC, que demanava més garanties de legalitat i de representativitat del nou ens i passos fermes per liquidar els consorcis ja existents, a

l'hora de la veritat també el Consell Comarcal del Montsià va ajornar l'aprovació dels estatuts per un informe d'intervenció que demanava més temps per valorar el fet que el

nou consorci havia d'adscriure's administrativament al Consell del Montsià (per tant, és el Montsià qui ha de controlar-ne el compliment del pressupost i passar comptes) i per valorar els dubtes jurídics que la LRSAL plantejava. Finalment, els estatuts van ser aprovats tant pel Baix Ebre com pel Montsià, però amb els vots contraris d'ERC, que va denunciar que les respostes de cada comarca a les seues al·legacions havien estat diferents i va amenaçar de no nomenar els seus representants a la junta general. Finalment, segons fonts internes, hauria estat la mateixa comissió de govern del Copate la que ha proposat i nomenat els primers membres de les llistes republicanes per a les eleccions als consells comarcals, però aquests representants d'ERC no han acudit, de moment, a cap sessió. La polèmica amb ERC també ha estat contextualitzada en la rivalitat política de fons entre l'impulsor del Copate, Lluís Soler, i el president de la federació d'ERC a l'Ebre, Gervasi Aspa, els dos de Deltebre. ■